

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : มาตรการบังคับทางกฎหมายในการจัดเก็บภาษีสุรา
ศึกษาเฉพาะกรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ 2493
ชื่อผู้เขียน : นายวันชัย ตั้งวิจิตร
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รศ.อรวรรณ พจนานรัตน์ ประธานกรรมการ
2. ดร.สถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์

ภาษีสุราเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐ ซึ่งในการดำเนินกิจการสุราที่ผ่านมา รัฐจะอนุญาตให้เอกชนผลิตและจำหน่ายสุราในรูปของการประมูลผูกขาดโดยมีการกำหนดเขตการผูกขาดให้แก่ผู้ประมูลที่เสนอเงินค่าตอบแทนเป็นค่าผลประโยชน์หรือค่าสิทธิให้แก่รัฐสูงสุด รัฐจึงมีเงินรายได้จากภาษีสุราที่แน่นอนและเป็นกอบเป็นกำ แต่ในปัจจุบันรัฐได้เปลี่ยนนโยบายโดยให้มีการผลิตและจำหน่ายสุราได้อย่างเสรี เป็นผลให้เงินรายได้ที่รัฐเคยได้รับการผูกขาดดังกล่าวต้องขาดหายไปรัฐจึงควรปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีสุราจากเดิมเสียใหม่เพื่อให้สามารถติดตามและตรวจสอบผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้อีกทั้งเป็นการหารรายได้จากค่าภาษีสูรามาทดแทนเงินค่าตอบแทนในส่วนที่ขาดหายไป

ในการปรับเปลี่ยนการบริหารการจัดเก็บภาษีสุรา เพื่อให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีสุราได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยและมีประสิทธิภาพนั้นรัฐต้องมีเครื่องมือคือกฎหมายที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนั้น พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีสุรา จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของบทบัญญัติเสียใหม่ โดยจำเป็นจะต้องมีมาตรการบังคับในการจัดเก็บภาษีที่เหมาะสมทั้งนี้ควรกำหนดให้มีการประเมินภาษีโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งที่จะทำให้การติดตามตรวจสอบการเสียภาษีเป็นไปอย่างทั่วถึง และสามารถจัดเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยมากขึ้น ประกอบกับ

ควรกำหนดให้มีโทษหรือมาตรการทางแพ่ง คือเบี้ยปรับและเงินเพิ่มขึ้นในกฎหมายสุรา ก็จะเป็นการเร่งรัดให้ผู้ไม่เสียภาษีหรือเสียภาษีไว้ไม่ถูกต้องมาชำระภาษีให้รัฐรวดเร็วขึ้น ซึ่งเป็นการชดเชยค่าเสียหายที่รัฐต้องเสียโอกาสในการนำเงินค่าภาษีมาใช้เพื่อพัฒนาประเทศ อีกทั้งเป็นการสร้างความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีที่ชำระภาษีโดยถูกต้องอีกด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อมีการกำหนดให้อำนาจในการประเมินภาษีโดยเจ้าพนักงาน ย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้นปัญหาข้อโต้แย้งระหว่างเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ประเมินภาษีอากรกับประชาชนผู้ซึ่งเป็นผู้เสียภาษี ดังนั้น พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ควรกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องการอุทธรณ์การประเมินภาษี เพื่อให้โอกาสฝ่ายบริหารในการทบทวนการประเมินภาษีของตน และทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น ซึ่งหากข้อพิพาทดังกล่าวสามารถยุติในชั้นบริหาร ก็จะเป็นการแบ่งเบาภาระศาลได้

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้ศึกษาถึงมาตรการบังคับในการจัดเก็บภาษี เกี่ยวกับอำนาจการประเมินโดยเจ้าพนักงาน เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ตลอดจนการอุทธรณ์การประเมินภาษีจากกฎหมายภาษีของไทยคือกฎหมายศุลกากรประมวลรัษฎากรและพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ.2527 อีกทั้งยังได้ศึกษากฎหมายภาษีต่างประเทศ จากประเทศจีน ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศแคนาดา

เมื่อได้มีการเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ซึ่งใช้บังคับในการจัดเก็บภาษีสุรา พบว่าพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการบังคับในการจัดเก็บภาษีแจกเช่นกฎหมายที่กล่าวข้างต้น ทำให้ไม่สามารถติดตามตรวจสอบการจัดเก็บภาษีสุราได้ในขณะเดียวกันก็ขาดหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี จึงอาจกล่าวได้ว่า บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตลอดจนโครงสร้างของกฎหมายโดยควรเพิ่มบทบัญญัติในการให้อำนาจในการประเมินภาษีโดยเจ้าพนักงานและบทบัญญัติกำหนดโทษทางแพ่ง เพื่อเป็นการช่วยติดตามและเร่งรัดให้ผู้ที่ไม่เสียภาษีหรือเสียภาษีไว้ไม่ถูกต้อง มาชำระภาษีให้กับรัฐอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยและรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรเพิ่มบทบัญญัติให้สิทธิผู้มีหน้าที่เสียภาษีสามารถที่จะอุทธรณ์การประเมินได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียภาษีและทำให้ผู้เสียภาษีได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น

ABSTRACT

TE141858

Thesis Title : The Measures of The Imposition in Liquor Tax Under The
Liquor Act. B.E. 2493

Student' s Name : Mr. Vunchai Tonvigid

Degree Sought : Master of Laws

Academec Year : 2002

Advisory Committee :

1. Assoc. Prof. Aurawan Phojjananurat Chairperson
2. Dr. Sathit Limpongpan

The Liquor Tax is one of the government's most important sources of revenue. Originally, the government gave permission to the private sector to distill and distribute liquor in the form of an auction that functioned as a form of monopoly. The monopoly went to the auctioneer who offered the highest bid and promised the government the greatest benefits. The government, therefore, reaped a fixed, but lucrative income from the Liquor Tax. Nowadays, however, the government has changed its policy to allow the free manufacture and distribution of liquor, a mover which has resulted in the loss the government of the Liquor Tax in order to be able to track and control tax payers in a more effective manner. In addition, this will involve an increase in revenue from the Liquor Tax as compensation for any loss of income incurred by the authorities.

The reformation of the management of the Liquor Tax to enable the government to collect the tax more fully and more promptly requires one important tool, that is a law better suited to prevailing circumstances. As regards the Liquor Act. B.E. 2493, the law enforcing collection of the Liquor Tax, the structure of its

provisions, namely the criteria for controlling the collection of taxes, needs to be reformed so that it is more accurate. It should also be framed in such a way that the authorities concerned are authorized to estimate the amount of tax involved. These criteria, in turn, will make possible a follow-up audit of the tax payment, while at the same time making the tax collection procedure more effective. Moreover, the government should detail the punishment to be handed down to offenders and initiate civil measures to increase the fines for contravention of the Liquor Law. This will force tax evaders, as well as those who have not paid the correct amount of tax, to pay their taxes more promptly. This will also help to compensate for the losses that the government incurs, while providing an opportunity to devote the tax to the development of the country at large. Furthermore, this type of practice would be fair to those taxpayers who adhere to the law and pay tax in the correct amount.

However, the officials authorized to conduct the actual tax evaluation inevitably come into conflict with taxpayers. Therefore, the Liquor Act. B.E.2493 should determine the criteria for appealing against the tax evaluation in order to give those in charge an opportunity to review their original estimation and ensure that it is fair to the taxpayer. If the conflict can be resolved at the managerial level, this will result in fewer cases being brought before the court.

The writer of this thesis has studied the criteria governing tax collection, including the officials' authority with regard to the evaluation process, the system of fines, and the appeals process according to Thai Tax Law : the Customs Act., the Revenue Code., and the Excise Act. B.E. 2527. In addition, the writer has studied foreign tax laws, such as those of China, the Philippines and Canada.

In Contrast to the latter, the Liquor Act. B.E. 2493, which was implemented to facilitate the collection of the Liquor Tax, contains no provisions concerning the criteria governing tax collection, as do the foreign laws mentioned above. This has resulted in the

inability to audit the collection of the Liquor Tax, as well as in a lack of fairness to taxpayers. It may be concluded, therefore, that the Liquor Act. B.E.2493 is not suited to current circumstances and requires streamlining in terms of the structure and the pattern of such a law. Provisions should be added to grant officials more authority with regard to the tax, in addition to which provisions determining civil punishment should be added to enable a follow-up of tax evaders and suitable punishment for offenders of those who pay the incorrect amount of tax. This will prompt such individuals to pay their tax more fully and more promptly.

In addition, provisions giving the right to taxpayers to appeal the evaluation should be added to protect the rights of taxpayers and to enhance fairness in dealing with taxpayers as well.